

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 22-05-60833 מדינת ישראל נ' זהר

תיק חיצוני: 3830/2020

לפני: כבוד השופט דניאל בן טולילה – אב"ד
כבוד השופטת טל לחיאני שהם
כבוד השופט יואב עטר

1

המאשימה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עוה"ד עינת בלנרו

נגד

הנאשם: מישאל זהר
ע"י ב"כ עו"ד יניב ואקי

פרפרזה של הכרעת הדין המותרת בפרסום:

2

3 הנאשם הורשע ביום 18.6.24 לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת אינוס בנסיבות מחמירות, לפי
4 סעיף 345(ב)(3) בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין")
5 או "החוק").

6 מהכרעת הדין, ובתמצית, עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בין הנאשם למתלוננת היה
7 קשר ידידותי. בתאריך 3.2.15 נקבע בילוי עם מכרים נוספים שהנאשם והמתלוננת היו אמורים
8 לקחת בו חלק. בהתאם לאמור, השניים נפגשו ואולם בסופם של דברים, לא נסעו למפגש האמור
9 אלא נסעו לבית הוריה של המתלוננת שנעדרו באותה העת מהבית.

10 לאחר שהגיעו לבית, השניים שתו משקה אלכוהולי ושוחחו. בשלב מסוים, הנאשם אחז בידה של
11 המתלוננת, משך אותה, הושיב אותה עליו והחל לנשק אותה בצווארה בהסכמתה. לאחר מכן, הרים
12 הנאשם את המתלוננת ולקח אותה לכיוון חדר בבית, והניח אותה על המיטה.

13 בשלב זה הנאשם הפשיט את בגדיה של המתלוננת מעליה חרף כך שהמתלוננת אמרה לנאשם מספר
14 פעמים שהיא לא רוצה לקיים עמו יחסי מין, ניסתה למנוע את הפשטתה ואמרה לנאשם מספר
15 פעמים "לא". לאחר שהנאשם הפשיט את המתלוננת, המתלוננת חששה שהנאשם ימשיך להשתמש
16 בכוח ויפגע בה, וסברה שאם יגיע לסיפוק מיני הוא יירגע ויעזוב אותה לכן ביצעה בו מין אוראלי.

17 יצוין כי הגם שהמתלוננת לא הייתה מעוניינת בקיומו של האקט המיני, בשים לב לגרסתה לפיה
18 הנאשם לא יכול היה להבין שהדבר נעשה שלא בהסכמתה, מלכתחילה לא יוחסה לנאשם עבירה
19 בגין מעשה זה.

20 ואולם גם לאחר שהאקט המיני פסק, הנאשם לא חדל ממעשיו. המתלוננת, אשר המשיכה לחשוש
21 מהנאשם, שוב הדגישה שהיא איננה מעוניינת להמשיך במגע המיני. הנאשם התקרב אליה במיטה,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 60833-05-22 מדינת ישראל נ' זהר

תיק חיצוני: 3830/2020

והמתלוננת הדפה אותו ממנה, ואמרה לו "לא" מספר רב של פעמים. בשלב זה הנאשם ריתק בכח את שתי ידיה של המתלוננת, באמצעות ידיו, כשהוא שוכב על המתלוננת, והחדיר בכח את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת, זאת עד שהגיע לסיפוק מיני. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בידה, וחלק משיער ראשה נתלש.

יוער כי הנאשם לא חלק על עצם קיום יחסי המין עם המתלוננת ועיקר המחלוקת נסובה סביב שאלת ההסכמה. בית המשפט כאמור הרשיע את הנאשם לאחר שנתן אמון מלא בגרסת המתלוננת ודחה את גרסת הנאשם:

"...גם אם הנאשם סבר כי חלקו הראשון של האירוע היה מוסכם על המתלוננת, משהמתלוננת המשיכה להביע חוסר הסכמה מילולי, ניסתה אף להסביר לו פשר התנגדותה ואף הביעה חוסר הסכמה במעשים, ברי כי הנאשם לא יכול היה להסתמך על חלקו הראשון של האירוע או על שיתוף הפעולה של המתלוננת בסלון הדירה והייתה מוטלת עליו חובה מוגברת לברר ולוודא את הסכמתה של המתלוננת לקיום היחסים.

העובדה כי המתלוננת עד מעשה הבעילה עצמה המשיכה להתנגד מילולית ולומר לנאשם "לא", אינם מותירים ספק כי הבעילה בוצעה כלפי המתלוננת בניגוד להסכמתה וכי הנאשם היה מודע לחוסר ההסכמה.

לכל האמור מתווספות החבלות עליהן העידה המתלוננת, שחלקן אף הוכחו בראיות חיצוניות. החבלות מעידות על הצורך להפעיל על המתלוננת כח במהלך קיום היחסים – ביטוי של חוסר הסכמה."

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ה, 12 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

יואב עטר, שופט

טל לחיאני שהם, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט
אב"ד